

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

242

Vragen van de leden **Rouvoet** en **Slob** (beiden ChristenUnie) aan de minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap en de staatssecretaris van Buitenlandse Zaken (Europese Zaken) over *het vertolken van vergaderingen naar het Nederlands (binnen de Raad van de EU)*. (Ingezonden 5 oktober 2005)

1
Hebt u kennisgenomen van het bericht «Prestige kost Nederland al gauw te veel geld»?¹

2
Klopt het dat alleen een beperkt aantal vergaderingen op hoog niveau en een twintigtal ambtelijke werkgroepen nog automatisch worden getolkt in het Nederlands?

3
Klopt het dat dit het gevolg is van de uitbreiding van de EU met tien nieuwe lidstaten en het daaruit voortvloeiende systeem van «request and pay»?¹

4
Wat vindt u van het commentaar van een hoge Nederlandse ambtenaar van de Commissie «Als je hecht aan je eigen Nederlandse identiteit en aan de aanwezigheid van het Nederlands in Europa, is dit een redelijk dramatische ontwikkeling», zoals

weergegeven in bovengenoemd artikel?

5
Hoeveel kost het om alle vergaderingen naar het Nederlands te vertolken?

6
Is de regering bereid deze investering te doen? Zo neen, waarom niet?

¹ Nederlands Dagblad, 1 oktober jl.

Antwoord

Antwoord van staatssecretaris **Nicolaï** (Buitenlandse Zaken (Europese Zaken)), mede namens de minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap. (Ontvangen 27 oktober 2005)

1
Ja.

2 en 3
Nee. Sinds de uitbreiding in mei 2004 met tien lidstaten is het aantal officiële talen van de EU toegenomen van 11 tot 20. Op politiek niveau wordt altijd van en naar alle 20 officiële talen getolkt. Voor vertolking van bijeenkomsten van hoogambtelijke comités zijn de arrangementen sinds de uitbreiding in de meeste gevallen niet gewijzigd. Voor bijeenkomsten van ambtelijke werkgroepen, enkele duizenden per jaar, is het «request and pay» systeem ingevoerd om een oplossing te vinden voor de

capaciteitsproblematiek waarmee de Raad is geconfronteerd sinds de uitbreiding. Zowel het tolkenapparaat als de beschikbare vergaderzalen moeten worden aangepast. Daarmee is enige tijd gemoeid. Het «request and pay» systeem voor ambtelijke werkgroepen beoogt in de eerste plaats te voorzien in een goed verloop van de voorbereidende werkzaamheden voor besluiten van de Raad. Voor een twintigtal werkgroepen is besloten een volledig talenregime te handhaven. Voor ambtelijke werkgroepen waarvoor voor de uitbreiding reeds een beperkt talenregime gold (bijvoorbeeld op het terrein van het Gemeenschappelijk Buitenlands en Veiligheidsbeleid) is besloten dat beperkte regime te handhaven.

4
Het Nederlands heeft een sterke positie in de Europese Unie: met 22 miljoen nederlandstaligen is het Nederlands de zevende taal in de EU. Het Nederlandse beleid ten aanzien van het talenregime in de Europese Unie onderkent deze positie en gaat uit van vier basisprincipes:

- de volledige gelijkberechtiging van alle nationale talen van EU-lidstaten;
- de positie van talen als cultureel erfgoed mag niet eroderen als gevolg van het Europees integratieproces;
- culturele verscheidenheid, dat wil zeggen behoud van veelaligheid; en

– de burger van de Unie dient altijd de gelegenheid te hebben met de EU-instellingen te kunnen communiceren in een officiële taal naar keuze. Naar het oordeel van de regering wordt met het «request and pay» systeem aan deze basisprincipes geen afbreuk gedaan. Daarnaast wijst de ervaring tot nu toe niet uit dat de kwaliteit van de voorbereiding van besluitvorming in de Raad door de invoering van dit systeem is verminderd.

5 en 6

De kosten van vertolking naar het Nederlands in alle werkgroepen liggen hoger dan de voor Nederland en België gezamenlijk beschikbare enveloppe van 2 miljoen euro per jaar die op dit moment vrijwel volledig wordt uitgeput. Zij laten zich niet alleen uitdrukken in geld, maar ook in operationele consequenties. Een ruimere aanvraag van vertolking naar het Nederlands leidt tot vergelijkbare aanvragen van andere lidstaten, met als gevolg dat de capaciteit van de beschikbare tolken en vergaderzalen wordt overschreden. Daarmee is een goede voorbereiding van de besluitvorming in de Raad niet gediend.